

DONAR LA MÀ

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

El sofriment immens que hi ha en el món, inherent a la persona humana, suscita moltes preguntes i perquè, davant del qual es prenen posicions molt diverses. Tot i que la fe no estalvia els interrogants que provoca aquest sofriment que hi ha en nosaltres, al nostre voltant i arreu del món, els creients ens hi posicionem amb una actitud de confiança i d'esperança. Confiem en Jesús que s'ha fet seves les nostres malalties i s'ha carregat els nostres dolors. Aquesta confiança permet posar la nostra vida i el nostre destí en mans de Déu, amb la certesa que res ni ningú, ens pot separar del seu amor.

El fragment de l'Evangeli que avui s'ha llegit a l'Eucaristia ens descriu la manera d'actuar de Jesús davant la malaltia i el sofriment humà. El veiem tocant de prop el dolor de les persones i guarint tota mena de malalties, físiques i morals. Es fa seu tot el sofriment que troba al seu voltant.

Les guaricions de Jesús, els seus miracles, provenen de la seva compassió. Es commou profundament davant del sofriment físic, psíquic o moral de les persones; no es limita a curar les malalties del cos, la seva acció sanadora inclou tota la persona: cura la malaltia, allibera del mal, de la culpabilitat, dona esperança, ofereix una vida nova. Avui veiem com, amb un gest ple de tendresa, dona la mà a la sogra de Pere que estava malalta i enfebrada, que la incapacitava per fer la seva tasca, i la fa llevar. A les hores, diu l'Evangeli, «la febre li desaparegué i es posà a servir tots els qui eren a casa». Els qui hem fet l'experiència de l'amor de Jesús, en el seu nom també podem donar la mà i fer aixecar aquells que necessiten la nostra ajuda. Els seus miracles no són gestos espectaculars per cridar l'atenció, o un mitjà de fer-se propaganda, són senyals que l'acrediten com Aquell que ve a salvar, i que aquesta salvació no és només espiritual sinó que afecta tota la persona, en la seva dimensió corporal i humana. Ha vingut a alliberar-nos, a recobrar la joia de viure, de servir, a donar a tothom un futur d'esperança.

Jesús prega i actua. La pregària, el contacte confiat amb el Pare, el diàleg cor a cor amb Ell, és el lloc on pren les seves decisions, discerneix cap a on ha de dirigir la seva missió, on troba i acull la seva voluntat. Jesús rebutja la popularitat fàcil: «tothom us busca», li diuen, però Ell exigeix silenci sobre la seva persona, se'n va a predicar la Bona nova de la proximitat de Déu als altres pobles, a donar la mà, a oferir a tothom la possibilitat d'una vida nova, confiada, a apropar-se als sofrents i desesperançats.

Pregària i missió, contemplació i testimoniatge, són dues cares d'una sola moneda, es reclamen mútuament l'una a l'altra i són imprescindibles per viure i comunicar l'Evangeli de Jesús.